

ÇARPITILAN DİNİ KAVRAMLAR

□□□□□

Şeriat Nedir, Ne Değildir?

Bazı Müslümanlarca istismar edilen, inkârcılar tarafından ise öcü gibi gösterilen Şeriat; sözlük manası olarak, suların tabii seyriyle akıp gittiği mecraları ve ulaşım için açılan ve kullanılan anayolları anlatır. Ama, Kur'ani bir kavram olarak

Şeriat;

Cenab-ı Hakkın, peygamberler vasıtasıyla insanlara gönderdiği

Hak dini ve hayat disiplini

ifade etmek için kullanılır.

"Her şeyi hakkıyla bilen, hikmetle ve maslahatla iş gören[1] ve mutlaka adalet ve hakkaniyetle hükmeden[2] ve asla zulüm, haksızlık ve yanlışlık etmeyen[3] Yüce Allah (C.C), akıl ve araştırma yoluyla bilemeyecekleri ve çok uzun zaman ve büyük zararlardan sonra ancak fark edebilecekleri 'mutlak doğruları ve mutlak yanlışları' insanlara öğretmek, helâl ve haramı onlara beyan etmek ve daha önceki kavimlerin hayırlı ve yararlı yollarına iletmek"

[4]

üzere, insanlık tarihinin her döneminde peygamberlerle birlikte şeriatlar göndermiştir.

İman ve itikat esasları ve dinlerin genel amaçları aynı kalmakla beraber; ibadet şekilleri, muamelat usulleri ve hukuk düzenleri devamlı değişme ve gelişme seyri göstermiş ve nihayet

İslam dini

ile bu kemâle ermiştir.

"Biz her ümmete takip ve tatbik ettikleri bir ibadet ve hayat disiplini (şeriat) tayin ve takdir ettik. Bu sebeple (din) işlerinde asla Seninle çekişmesinler. Sen Rabbinin (dinine ve

***prensiplerine) çağır, şüphesiz Sen en haklı ve hayırlı bir yol üzerindesin."*[5]**

***"(Ey Resulüm) Sana da, kendinden önceki kitabı doğrulayan (ve onun amaçlarını) koruyan bu Kur'an'ı Hakk olarak indirdik. Artık onların aralarında Allah'ın indirdiği ile hükmet ve Sana gelen bu Hakk (ve adalet kuralların)dan ayrılıp sakın onların keyiflerine uyma! (Çünkü) Sizden her biriniz için (uygun) bir şeriat ve bir yol belirledik."*[6]**

***"Sonra Seni de (Hak dini ve huzur prensipleri) işinden bir şeriata memur kıldık. Sen (her hususta) ona tâbi ol ve asla bilmeyenlerin nefsü hevasına uyma!"*[7]** gibi ayetler bu gerçeği haber vermektedir.

İnsan topluluklarının ekonomik, sosyal ve kültürel yönden evrimleşmelerine ve gelişmelerine paralel olarak, Cenab-ı Hakkın gönderdiği şeriat usulleri ve hukuk düzenleri de tabii bir değişme göstermiş, ***"Bugün dininizi olgunlaştırdım ve nimetimi tamamladım"*[8]**

ayetinin bildirdiği gibi, İslam dini ve adalet prensipleriyle Allah şeriatını kemâle erdirmiştir.

Hz. Peygamberimiz (SAV)'le, artık; ***"Şeriatların değişmesi dönemi"*** kapanmış, buna karşılık ***"Tecdit ve içtihat dönemi"***

başlamıştır. Yani insanlığa; İslam'ın temel esaslarına ve değişmez doğrularına bağlı kalarak, her asırda, kendi şartlarına ve ihtiyaçlarına uygun ve yeterli çözüm ve çareler üretme kapısı açılmıştır.

***"Allah'ın şeriatını bozmak ve İslam'ın temel esaslarını yok saymak veya yozlaştırmak Allah'ın asla izin vermediği bir davranıştır ve şirk sayılmıştır."*[9]**

İslam şeriatının esasları, değişmez mutlak doğruların kaynağı olan Kur'an'la belirlenmiş, Hz. Peygamberin (SAV) Sünneti ve sistemiyle şekillenmiştir.

"Biz Sana kitabı (Kur'an'ı) Hakk olarak indirdik ki, insanlar arasında Allah'ın Sana

gösterdiği şekilde adaletle hüküm veresin (ve evrensel hukuk kurallarına göre hükümet edesin.) Sakın (İslam'a ve insanlığa aykırı sistemleri beğenen ve sözde Müslüman geçinen) hainlerin tarafını çekmeyesin!"[10]

İslam şeriatı ve Kur'an kuralları, önemini ve özelliğini yitirmeyen değişmez bir ilahi esaslar bütünüdür. "Çünkü Rabbimizin sözü hem doğruluk hem de adalet bakımından tamamlanmıştır. Onun sözlerini (ve hükümlerini) hiç kimse değiştiremez (ondan daha mükemmeli meydana getirilemez)." [11]

Ancak bu temel kaynaklara ve genel doğrulara dayanarak, kendi zamanlarına ve şartlarına uygun olarak, ilmi metotlarla hazırlanan Emevi, Abbasi, Selçuklu ve Osmanlı dönemi içtihat ve tatbikatları, İslam'ın mutlak ve değişmez örnekleri değildir. Sadece kendi çağları için gerekli ve yeterli düzenlemelerdir. Yani Kur'an, Hak dininin ve adalet prensiplerinin bir nevi anayasası gibidir. Allah tarafından vahiy ile bildirilmiştir ve asla değişmeyecek olan temel hükümlerdir. Ancak bu anayasaya dayanılarak, her asırda, o dönemin şartlarına ve ihtiyaçlarına cevap verecek şekilde çıkarılan kanunlar ve kurumlar ise, zamanla yetersiz kalabilir, gereksiz olabilir, yani değişme özelliğine sahiptir.

İslam; **"Her dinden, her kavimden herkesin can, mal ve namus emniyeti, din ve düşünce hürriyeti mukaddestir ve korunmalıdır." "Herkesin birlikte barış içinde yaşayacağı ve temel insan haklarının korunacağı bir düzen kurulmalıdır"** gibi dinen, aklen ve ilmen ittifakla benimsenen **"Mutlak doğruları"**

ve **"İçki, kumar, fuhuş, cinayet, anarşi zararlıdır ve ortadan kaldırılmalıdır"** gibi yine hem dinen, hem aklen, hem de vicdanen ittifakla kötü ve zararlı kabul edilen **"Mutlak yanlışları"**

bildiren temel ve genel hükümleri içerir. Sırf **"Kur'an emrediyor, Allah böyle istiyor, bunlar İslam'dan kaynaklanıyor"** diye, bu hem vicdanen, hem aklen hem de ilmen itirazsız kabul edilen gerçeklere karşı çıkmak ise, tam anlamıyla yobazlıktır, bağnazlıktır ve çağ dışılıktır...

İnsanın Rabbi ve yaratanı olan Allah, onun yararına ve zararına olacak durumları da mutlaka en iyi bilen ve en doğru hükümleri gönderendir.

Şayet şeriat diye, geçmiş asırlardaki siyasi, sosyal ve ekonomik uygulamaların aynısı

gelecek zannedilerek karşı çıkılıyorsa, bu yanıltır ve bu endişe yersizdir. Çünkü ilmi ve İslami esaslara dayanarak, bugünkü şartlara ve çağdaş standartlara uygun olarak hazırlanan çok yeni bir medeniyetin ilmi, ahlâki ve iktisadi program ve projelerinin yanında, Kapitalist ve Sosyalist rejimler ve sözde çağdaş zannedilen bâtil ve bozuk sistemler gayet iptidai, yanlış ve yetersiz vaziyettedir. Ve pek yakında uygulanma şansını ve şartlarını yakalayacak olan Adil Düzen'in insanlığa refah, huzur ve emniyet bahşeden mutlu neticelerini, insanlık fiilen yaşadıktan ve tadına vardıktan sonra, sömürü ve barbar sistemleri tarihin çöplüğüne terk edecektir. Çünkü İslam fıtrat dinidir. İnsanlığın yaratılışına, maddi ve manevi yapısına en uygun adalet ve saadet ölçüleridir. Ve Allah'ın helâl dairesi çok geniştir. Hiçbir konuda harama yer bırakılmamıştır. İnsanın kabiliyetlerini körelten, yobazlık ve softalık gibi, insanın fıtratını kirleten günahlar ve fasıklık da aynı derecede zarar vericidir.

"Ey iman edenler! Allah'ın size helâl kıldığı güzel ve temiz şeyleri (sakın) haram etmeyin. (Ama) Haddi aşıp aşırı da gitmeyin. (Allah'ın sınırlarını gözetin, harama düşmeyin.) Çünkü Allah (şeriatın) sınırını aşanları asla sevmez (ve iflah etmez.)"[12]

Bu nedenle, İslam ne demokrasiye, ne laikliğe, ne özgürlüklere ve ne de doğal zevklere ve güzelliklere asla engel değildir. Tam tersine, bütün bunları öğütleyen ve özendiren, örgütleyen ve hatta öngören bir din ve hayat disiplini.

Hizbullah Ne Demektir?

Bir zamanlar "Hizbullah" kelimesi değişik kesimlerce ve farklı anlamlar ve amaçlar için, çok sık kullanılmaya başlanmıştır. Kimileri bunu, kendi cemaatlerine has bir sıfat olarak seçerken, kimileri İran'ın desteklediği Lübnan'daki hareketle irtibatlı göstermeye çalışmakta, kimileri de maksatlı olarak İslam'ı katıksız ve kayıtsız yaşamak isteyen bütün Müslümanları anarşist göstermek için bu kelimeyi gündeme taşımaktaydılar.

Aslında "Hizbullah" Kur'ani bir kavramdır. İslam'a inanan, inancını yaşayan ve her asırda Allah davasına sahip çıkan, bütün insanların can, mal ve namus emniyetini, din ve hürriyetini sağlayacak bir düzeni savunan ve tüm Müslümanları kapsayan ve kuşatan geniş ve genel bir anlamda kullanılmaktadır. Bunun karşıtı ise, her türlü küfrü ve kötülüğü tercih eden, haksızlığı ve ahlâksızlığı temsil eden insanların oluşturduğu "Hizbuşşeytan"dır. Bu bakımdan yeryüzündeki insanlar ya Hakkı ve adaleti savunarak Allah'ın tarafında olacak ve Hizbullah'tan sayılacak veya zulmü ve ahlâksızlığı savunarak

Şeytan'ın safında olacak ve "Hizbuşşeytan"a katılacaktır. Kısaca insanlar ya Allah'ın halifesi olacak veya Şeytan'ın askerleri olacaklardır.

"Mü'minler Allah yolunda çarpışacak, münkirler Şeytan yolunda savaşıacaklardır." [13]

"Hizbullah", "İslam Partisi", "Müslüman Kardeşler" gibi, bütün Müslümanların ortak sıfatı olan kavram ve tanımların, herhangi bir ülkedeki özel ve yöresel hizmet ve hareketler için kullanılması uygun değildir. Çünkü o bölgede yaşayıp da bu gibi cemaat ve teşkilatların üyesi olmayanları, resmen olmasa da zımnen

"İslam dışı"

göstermek ve Müslümanları gücendirmek endişesi taşındığından, bütün Müslümanları kapsayacak mahiyetteki bu genel tarif ve tanımları, özel ve bölgesel bir hareket ve cemaat için kullanmak münasip düşmemektedir. İşte bu nedenle Türkiye'nin bazı yörelerindeki Müslümanların kendilerini

"Hizbullah"

diye tanıtmaları uygun görülmemektedir. Özellikle Doğu ve Güneydoğu'daki Müslüman-Kürt kardeşlerimizi "Hizbullah'ın içinde olanlar, Hizbullah'ın dışında kalanlar" diye iki kampa bölme ihtimali ve bazı cehalet ve mecburiyetler sebebiyle PKK'ya taraf görünen çaresiz ve sahipsiz kimselerin bu taraftarlığını pekiştireceği ve tamamıyla PKK'nın kucağına iteceği endişesini hesaba katmamız gerekmektedir. Doğu ve Güneydoğu'da geçmiş hükümetlerin huzur ve hürriyetlerini koruyamadığı, emniyetlerini sağlayamadığı, PKK'nın zulüm ve saldırılarına karşı gerekli ve yeterli tedbirleri alamadığı bölgenin Müslüman halkı, çaresiz bir nefsi müdafaa gayesi ve gayretiyle kendilerini savunmaya ve korumaya yönelince, bu sefer hem İsrail ve ABD gibi dış güçler, hem de yerli işbirlikçiler, bu saf ve samimi çırpınışları istismar etmeye, başka türlü göstermeye veya kendi istikametlerinde yönlendirmeye çalışmaktadırlar. Müslümanların bu noktada daha dikkatli davranmaları şarttır. Çünkü "işler sonuçlarına göre değerlendirilir" ve zaten "akıl" sonunu düşünmek kârını, zararını çok iyi hesap edebilmektir.

Hatta bu cümleden olarak, aslında iddia ve iftira edildiği gibi, "planlı, sistemli, irtibatlı ve intizamlı bir terör örgütü"

değil, çaresiz ve sahipsiz Müslümanların bir nevi nefsi müdafaa mecburiyeti, ve korkunç tecavüz ve tahriklere karşı tabii bir tepki hareketi olan davranışları, kamuoyunda tam tersine bir dehşet ve vahşet şebekesi gibi göstermek üzere, Kontr-Hizbullah diyebileceğimiz, düzenin ve dış güçlerin kurup kullandığı fitne odaklarını, -strateji olarak yanlış da olsa- kendilerine

Hizbullah

denilen Müslümanlarla asla karıştırmamak lazımdır. Bu durumda Müslümanlara düşen, buldukları ülke şartlarına uygun olarak kurulan meşru ve makul teşkilat disiplinine uymak, ferdi ve fevri hareketlerden sakınmak ve çok mecbur kalmadan ve nefsi müdafaa

durumu hasıl olmadan kesinlikle kavgadan uzak durmaktır. Kısa vadede his ve heyecanlarımızı tatmin edecek, ama uzun vadede dinimiz ve davamız açısından aleyhimize dönecek hareketlerden ve özellikle illegal-yeraltı örgütlenme heveslerinden sakınılmalıdır. Zira yeraltı faaliyetlerine ve illegal örgütlere, dışarıdan sızmalar ve hedef saptırmalar çok daha kolay olmaktadır.

Bu gibi gizli örgütlerde, herkes kendi biriminde olanları tanımakta, daha üsttekilerin kim olduğunu bilmemektedir. İlegalite ve gizlilik bunu gerektirmektedir. Böyle olunca da, arka karakollara casusların girmesi ve gizli istasyonlarda lokomotifin raylarının değiştirilmesi tehlikesi gündeme gelmektedir. Bu yüzdendir ki MOSSAD, CIA, KGB ajanları, yukarıdan aşağıya bütün yöneticilerin ve de yetkililerin herkesçe bilindiği ve emir komuta zinciri ve teşkilat disiplini içinde hareket edildiği resmi kuruluşlardan ziyade, gizlilik gereği, birbirlerini ve örgüt birimlerini tanımayan illegal hareketlerin içine sızabilmekte ve kendi istikametlerine kullanabilmektedir. Çünkü gizli bir telsiz koduyla veya özel bir telefon numarasıyla *"filan kişi bu gece öldürülecek"* yahut *"filan yere baskın düzenlenecek"* talimatını veren, gerçekten teşkilat yetkilisi midir? Yoksa dışarıdan birisi midir? Bunu bilmek mümkün değildir. Kaldı ki İslam her türlü anarşiyi yasak etmiştir.

Can emniyetine ve yaşama hürriyetine kasteden kürtaj ve katliamları... Emeğin hakkına ve mülkiyet hukukuna tecavüz sayılan faiz, hırsızlık ve kumarları... Namus ve nesil emniyetini ve aile saadetini tahrip eden fuhuş ve cinsi sapkınlıkları... Akıl emniyetinin ve düşünce hürriyetinin temeli olan beyin ve ruh sağlığını bozan her türlü içki ve uyuşturucu gibi alışkanlıkları... Din ve vicdan hürriyetini kısıtlayan ve özellikle İslam'ı yasaklayan, zulüm ve haksızlıkları mübah ve medeniyet sayan her görüş, her program, her parti bâtıldır, bozuktur ve bunları seven ve savunanlar da "Hizbüşşeytan"dır. Her dinden, her kavimden ama herkesin can, mal ve namus emniyetinin din ve düşünce hürriyetinin korunmasını ve işte bu maksatla kürtajın ve katliamların, faiz, hırsızlık ve kumarların, fuhuş ve cinsi sapkınlıkların, içki ve uyuşturucuların ve inançlara yapılan baskı ve zorbalıkların kaldırılmasını savunan kimseler ise "Hizbullah" tır.

"(İşleri güçleri yalan olan ve bâtıla daldıkları halde kendi kendilerini hayırlı bir şey üzerinde sanan kimseleri) Onları şeytan kuşatmış (etkisi altına alıp ruhlarını kapsamış) ve kendilerine Allah'ı hatırlamayı (O'nun emir ve yasaklarına göre yaşamayı ve zikrullahı) unutturmuş (durumdadır). İşte (haramlara ve hayırsız yollara düşen) bunlar Hizbüşşeytan'dır. Ve Şeytan'ın partisi (tarafgirleri, ekibi, takipçileri) mutlaka hüsrana uğrayacaklardır. Şu kesin bir gerçektir ki; (Hakkı ve hayrı tanıdıktan ve katıldıktan sonra, dünyalık hesaplarla) Allah'a ve Resulüne (muhalefet bayrağı açıp) karşı çıkarak (İslam

davasına hıyanet edip ayrılanlar) işte onlar mutlaka rezil ve zelil düşecek aşâğılık kimseler arasındadır. (Unutmayınız ki) Allah, ‘muhakkak Ben ve Elçilerim galip geleceğiz’ diye yazmış (ve kararlaştırmış)tır. (Allah’ın partisi ve Kur’an’ın takipçisi olanlar mutlaka kazanacak ve başarıya ulaşacaklardır.) Gerçekten Allah, en büyük Kuvvet sahibidir, Güçlü ve Üstün olandır. Allah’a ve ahiret gününe (gerçekten) iman eden hiçbir kavmi (kesimi ve kişileri); Allah’a ve Resulüne başkaldıran, (Ayet ve Hadislere dayalı İslam düzenine ve Müslüman ülkelere düşman olup savaş açan) kimselerle bir sevgi (ve işbirliği) içinde asla bulamazsınız; velev ki, bu (zalim ve hain çevreler), isterse kendi babaları (olsun), ister çocukları (olsun), ister kardeşleri (veya tarikat-cemaat ihvanı olsun), isterse aşiretleri (partileri, müttelikleri) olsun, (yine de şuurlu mü’minler asla onların başarısını arzulamaz, destek çıkmaz ve saygı duymazlar. Çünkü, ülkede faizi, fuhşu, içki ve uyuşturucuyu, kumarı ve şans oyunlarını yürütenlere, Siyonist Yahudi ve Hristiyan merkezlerin güdümüne girenlere ‘meveddet’=benimseyip desteklemek ve sevgi göstermek imana ve insanlığa aykırıdır); işte bunlar (sadık ve sağlam Müslümanlar), öyle(sine samimi ve nasipli) kimselerdir ki, (Allah) kalplerine imanı yazıp (yerleştirmiş) ve onları Kendinden (İlahi izzet ve inayetinden) bir ruh (ve şuur) ile desteklemiştir. (Ahirette de) Onları altlarından ırmaklar akan cennetlere sokacak ve orada süresiz kalacaklardır. Allah onlardan razıdır, onlar da O’ndan razı olmuşlardır. İşte bunlar, (Kur’an nizamına karşı çıkanlarla kalbi alâkalarını koparanlar) Allah’ın hizbi (partisi, takipçisi, ekibi ve taraftarları)dır. Dikkat edin (kesinlikle bilin ve bekleyin)ki; şüphesiz Allah’ın fırkası olanlar, felaha ulaşacak (dünyada zafer ve devlete, ahirette ise cennet ve saadete kavuşacak)lardır.”[14]

Ayetlerde açıkça belirtildiği gibi yeryüzündeki, Hakkı ve hayrı savunan ve bütün insanların temel haklarına saygı duyan, inanç ve iyilik ehli herkes "Hizbullah"tır. Her türlü zulüm ve sömürüyü işleyen, haksızlık ve ahlâksızlıkları yürütenlerle iş birliğine giren, inançsız ve insafsız kimseler ise "Hizbuşşeytan" dır.

Ama hiçbir parti, dernek ve kuruluş "Hizbullah", "Cemaat-i İslami", "İhvan-ı Müslimin" gibi bütün Müslümanların ortak sıfatı olan kavramları kullanamaz. Çünkü bu, başka Müslümanları dışlamak, hatta düşman tanımak sonucunu doğurur ki, oldukça yanlış ve sakıncalıdır. Ve hele, "Karanlık güçlerin, kiralık katilleri" gibi hareket eden, ne İslam’a ne de insanlığa sığmayan vahşet ve cinayetlerini "Hizbullah" sıfatıyla işleyen gizli ve kirli örgütlerin iç yüzü elbette ortaya çıkacaktır.

“Sebili'l Mü'minin” (Mü'minlerin Yolu) Hangisidir?

Kur'an'da yüzlerce ayette "**Sebilillah = Allah yolu**" kavramı geçmektedir. Allah yolu; İslam yolu, Kur'an yolu, Peygamber yolu demektir. Sebilillah, İslam dinini ve Kur'an prensiplerini ifade etmektedir.

bütün yollar ise
eytan yolu
olarak belirtilir.

"Allah yolu"nun dışındaki

"Ş

"İman edenler Allah yolunda (adalet ve hürriyet için) çarpışırlar. İnkâr edenler ise tağut yolunda (zulüm sistemleri yürüsün diye) çalışırlar."[15] ayeti gayet nettir. Kur'an'da yalnız bir yerde[16] ise
"Sebili'l Mü'minin = mü'minlerin yolu"
kavramı zikredilir.

"Her kim kendisine hidayet ve İslamiyet apaçık belli olduktan sonra, Resule (Elçiye) muhalefet ederek, mü'minlerin yolundan başkasına uyarsa, onu düştüğü sapkınlıkta bırakırız ve ahirette onu cehenneme sokarız." Bu ayette geçen "**Sebili'l Mü'minin = mü'minlerin yolu**"

mü'minlerin üzerinde ittifak ettikleri (icma-i ümmet) ve hayırlı gördükleri istikamet demektir. Ehli sünnet vel cemaati ifade etmektedir.

Tefsir-ul Hazin ve Razi[17] İmam-ı Şafii hazretlerinin Kur'an'ı 300 defa dikkatle okuyup tekrarladığını ve bu ayet kadar "**kesinlikle icmaya işaret eden bir ayete rastlamadığını**" söylediğini haber vermektedirler.

Merhum Müfessir Elmalılı ise "**Allah'a, Resulüne ve Ulü'l Emre itaat, mü'minlerin yoludur. Allah'ın elçisine, emir ve yetki sahiplerine muhalefet etmek mü'minlerin yolundan ayrılmak demektir. Binaenaleyh resullere, emir sahiplerine ve icmaya itaat vaciptir**" hükmünü beyan etmektedir.[18]

"Cenab-ı Hak Benim ümmetimi bâtil bir konu üzerinde ittifak yapmaktan koruyacaktır"[19] mealindeki Hadis-i Şerifin müjdesini ve garantisini de hesaba katarsak, ülkemizde ve yeryüzünde "zulmü ve bâtili ortadan kaldırmak ve adaleti hâkim kılmak" üzere kurulan ve milyonlarca şuurlu Müslümanın icma ve ittifakıyla oluşan ve Adil Düzen programları ve İslam dayanışma teşkilatları ile olgunlaşan ve tüm dünyadaki Müslümanların ve

mazlumların tercümanı ve temsilcisi gibi sorumlu davranan **MİLLİ GÖRÜŞ** hareketi ve cemaati, bugün sahip çıkmamız gereken "Sebili'l Mü'minin", yani Hakka ve hayra inananların hizmet yolu ve yöntemlerinden birisidir. Ve bütün İslami ve insani girişimleri desteklemektedir. Öyle ise tuttuğumuz yolun Rahmani mi, Şeytani mi olduğuna... Genellikle mü'minlerin mi, yoksa münkirlerin mi yoluna koyulduğuna dikkat etmemiz gerekir. Evet Milli Görüş ne bir mezhep, ne bir meşrep, ne bir tarikat, ne de sadece herhangi bir kavmiyet hizmeti değildir. O her Müslümanın ve tüm mazlumların hakkını ve huzurunu korumak amacıyla birleştikleri hayırlı bir hizmet hareketidir ve herkes için huzur ve hürriyet istemektedir.

Devlet ve hükümet imkânlarının hayrın ve halkın hizmetinde kullanılması, Hak ve adalete dayanan yeni bir dünya medeniyetinin kurulması amacıyla yola çıkan ve üzerinde milyonlarca Müslümanın icması ve ittifakı oluşan bir harekete elbette destek çıkılması mü'minlerin sorumluluğudur. Bu yol Hz. Adem'le başlayan, Fahri Kâinat Efendimiz (SAV)'le olgunlaşan, nice müçtehit müceddit ve mürşitlerle bize kadar ulaşan "Sübil-es Selam-Selamet Yolu"dur. Öyle bir yol ki; *"Allah (CC) onunla, Kendi rızasını arayanları (devlet, emniyet ve) selamet yollarına iletiyor ve onları Kendi izni ve iradesiyle karanlıklardan aydınlığa çıkarıp, sırat-ı müstakime hidayet ediyor."*[20]

Bizim hedefimiz ve rehberimiz Sebili'l Mü'mindir ki; *"Ey iman edenler! Allah'tan korkun ve O'na (yaklaşmaya) yol arayın ve (bu maksatla) O'nun yolunda cihat edin ki kurtuluşa eresiniz"*[21] ayetinde emredilen vuslat ve

cihat yollarından kutlu bir istikamettir.

"Rabbine doğru yol tutmak isteyen"[22]

sadakat ve hizmet erlerini sorumluluğa davet etmektedir.

Hizmet yolu, cemaat ve teşkilat yoludur. *"Sübül-es Selam = Selamet yoludur" Sübülü'r-reşat = Akli selim ve doğruluk yoludur.*[23] İbadet,

istikamet ve insaniyet yoludur. Bu hakikat yoluna karşı çıkan

"Zalimler kıyamet günü (pişmanlığından) ellerini ısırıp, "Ah nolaydı, keşke ben elçiler (ve Hak davetçiler)le beraber hayırlı bir yol tutaydım."

"Eyvah bana ne olurdu, ben filan (fasık ve facirleri) keşke dost edinmeyeydim (peşlerine gitmeyeydim)." "(Çünkü O) Beni, bana gelen Zikir'den (Kur'an'ın hükmünden) saptırdı. Zaten şeytan insanı (saptırır) yapayalnız ve yardımsız bırakır." diyeceklerdir.[24]

Artık kesinlikle bilmeli ve kabullenmeliyiz ki din ve düzen olarak iki yol vardır. Biri Hakka dayanan Allah'ın yolu, diğeri bâtil olan tağutun yoludur. Uyulması ve tâbi olunması gereken cemaat ve teşkilat ise yine iki çeşittir:

Ya Sebili'l-mü'minin... Yani mü'minlerin; **"Hayat; iman ve cihattır"** yani başarılı olmak için inanmak ve bütün gücüyle çalışmak lazımdır şuuruyla icma ve ittifak ettikleri cemaat ve teşkilat yoludur. Veya Sebilü'l-Mücrimin = İtikadı bozuk olan Mason ve münafıkların[25] ve Sebilü'l-Müfsidin = İfsat edicilerin ve bozguncuların yoludur.[26]

Sebili'l-Mücrimin

ise; İslam'a açıkça saldıranların ve Siyonist uşakların,

Sebilü'l-Müfsidin

ise Müslüman görünüp İslami hareketi içten yıkmaya çalışanların ve fesat çıkarıcıların yoludur.

İşte insan bu yollardan herhangiisine tâbi ve taraf olacağına kendisi karar verir. Ve herkesin gerçek kimliği ve kişiliği bu tarafgirliği ile doğrudan ilgilidir.

... Ve Kur'an'ın; **"Her kim mü'minlerin yolundan başkasına uyarsa, onu düştüğü sapıklıkta bırakırz."**[27] ikazına kulak verilmelidir... Ve bu ayet özellikle Hak davayı tanıdığı ve anladığı halde, nefsi inat ve menfaatleri yüzünden hayırlı hareket ve cemaati terk eden ve karanlık merkezlerle iş birliğine girişen kimselerin acı akıbetini bildirmektedir.

"Sürüden ayrılanı kurt kapar"

atasözümüz de bu gerçeğin ifadesidir.

"İlay-ı Kelimetullah" Ne Anlama Gelir?

Allah kelime ve kelâmının en üstün olması, yani insanların kurtuluşu için Kur'ani kuralların yaşama geçirilmesi gayretiyle çalışmak, her Müslümanın hem görevi hem amacıdır. Ancak ülkemizde Milli iradenin iktidarı, amaç ve sorumluluklarımızın sonu ve tamamı değil, sadece mutlu bir aşaması konumundadır. Dünya çapında ve insanlık adına görevlerimiz ve evrensel boyutlu hedeflerimiz asıl bundan sonra başlayacaktır. Çünkü iyilerle kötülerin mücadelesi, kıyamete kadar asla durmayacaktır.

Cenab-ı Hak: "Fitneden eser kalmayınca ve din yalnız Allah'ın oluncaya kadar onlarla çarpışın. Eğer (fitneden) vazgeçerlerse, düşmanlık ancak zalimlere karşı yapılır. Hürmetli

ay, hürmetli aya karşılıktır. Haramlar (işlenen cinayet ve suçlara) karşı da (misliyle karşılık) kısas vardır. Kim size saldırırsa, siz de ona size yaptıklarının misliyle saldırın. (Ama daha ileri gitmeyin ve zulme meyletmeyin) Allah'tan korkun. Biliniz ki Allah muttakilerle beraberdir. Allah yolunda infak edin. (İslam'ın hedefine ulaşması ve fitnenin ortadan kalkması için gerekli ve yeterli maddi harcamayı sakın ihmal etmeyin... Hizmet yolunda cimrilik ve tembellik ederek) Kendinizi tehlikeye atmayın. (Cihat ve teşkilatla ilgili hizmetlerinizi ve bütün ibadetlerinizi Allah'ın huzurunda bizzat imtihan edilmenin şuuruyla yerine getirin) İhsan ve ikram ehli olun. Çünkü Allah muhsinleri sever."[28] buyurmaktadır.

Bu ayet-i kerimelerdeki "fitne"; her türlü haksızlık ve ahlâksızlığı netice veren bâtil düzenleri ve zalim yöneticileri ifade etmektedir.

"Din yalnız Allah'ın oluncaya kadar" emri ise, "yeryüzünde kimden kaynaklanırsa ve kime karşı yapılırsa yapılsın, her türlü zulüm ve haksızlığı önleyecek siyasi, iktisadi, askeri ve ahlâki bir güç ve otoriteyi kuruncaya kadar"

demektir. Yoksa;

"fert fert bütün insanları Müslüman yapıncaya ve tek bir kâfir kalmayıncaya kadar"

anlamında değildir. Çünkü bu mana hem

"dinde zorlama yoktur"

[29]

hükmüne, hem de yaratılış gayesine ve imtihan hikmetine ters düşmektedir...

Öyle ise, İslam'da savaş; ülkelere hâkim olmak ve ganimet toplamak için değil, ancak "fitne"yi ortadan kaldırmak, huzur ve hürriyeti sağlamak ve saldırıları caydırmak amacıyla yöneliktir. Demek ki vatandaşları hangi dinden ve hangi kavimden olursa olsun, onların can, mal ve namus emniyetine, din ve düşünce hürriyetine saldıran ve halkına zulüm yapan herhangi bir devlet ve hükümeti uyarmak ve caydırıcı girişimlerde bulunmak, bu amaçla baskı unsuru olacak evrensel teşkilatları kurmak, hem hakkımız, hem de görevimizdir. Bunun için de her şeyden önce bizim adil ve güçlü bir devlete sahip olmamız gerekmektedir.

"Biz sadece ibadet ve tebliğle görevliyiz. Allah bize devlet olma görevi vermemiştir"

diyenlerin iddiası gerçek değildir ve geçersizdir. Çünkü;

"Biz sadece Müslümanlar için değil, bütün insanlık için çıkarılmış hayırlı bir ümmetiz."[30]

Bunu başarabilmek için de İslam Birleşmiş Milletleri, İslam Ortak Savunma Paketi, İslam Ortak Pazarı gibi evrensel teşkilatların kurulması, adil bir düzenin bütün kurum ve kuralları ile uygulanması, kararlarına saygı duyulan ve caydırıcılık gücü olan siyasi ve askeri bir üstün otoritenin hazırlanmış olması gerekir. İşte ülkemizde Milli iradenin iktidarı, İslam adaletinin ve evrensel hukuk prensiplerinin bütünüyle hayata geçirilmesi

demektir. Bundan sonra da, yeryüzünde zulümle adaletin, iyilikle kötülüklerin, Rahmani güçlerle şeytani güçlerin mücadelesi bitmeyecek, saflar netleşerek devam edecektir.

"Hürmetli ay, hürmetli aya karşılıktır" hükmü ise, kendi halkına adaletle muamelede bulunan ve bizimle de barış anlaşmasına bağlı kalan ve fitne çıkarmayan ülkelerle birlikte bizim de barış içinde, iyi ve insani münasebetlerimizi sürdürmemiz gerektiğini göstermektedir. Bu ayeti kerimeler Hak ve adaleti temsil etmek ve yürütmek için maddi şartların ve ekonomik üstünlük ve bağımsızlığın ne kadar lüzumlu olduğuna da işaret etmektedir.

"Avrupa ve Amerika bizi, fen ve sanayi silahıyla manevi bir esaret ve baskı altına almış bulunuyorlar... Bunlara karşı maddi kalkınmamızı sağlamamız ve batılların köleliğinden kurtulmamız şarttır" mealindeki sözleriyle ekonomik ve teknolojik gelişmenin mutlak lüzumuna işaret buyuran Üstad Bediüzzaman Hazretleri ne kadar doğru söylemektedir. Bugün Balkanlardaki, Kafkaslardaki, Ortadoğu'daki, Afrika'daki her türlü işgal ve sömürüye dur diyecek ve bu vahşet ve dehşet dönemine son verecek adil bir düzeni ve güçlü bir devleti kurmak ve korumaktan daha sevaplı ve daha şerefli bir hizmet ve ibadet düşünülemez...

Tekrar hatırlatalım ki, İslam'ın dünya hâkimiyeti demek, "bütün ülkeler fethedilecek ve bütün insanlar dinimize girecek"

demek değildir. Bunun anlamı;

"Yeryüzünde İslam'ın öngördüğü barış ve adalet sağlanacak ve bu mutlu hedefi gerçekleştirecek güçlü bir otorite ve organizasyon kurulacak"

demektir. Bugün nasıl Siyonizm'in hâkimiyeti, bütün ülkeleri resmen ve fiilen işgal etmek anlamında değil, IMF ve Dünya Bankası gibi kuruluşlarla dünya ekonomisine, BM ve Masonluk yoluyla dünya siyasetine, basın yayın organları ve haber ajanslarıyla şeytan kültürüne maalesef hâkim oldukları ve yön verdikleri içindir. İşte bu amacı gerçekleştirmede, bütün Müslümanları, hatta insanlığı kuşatacak çaptaki

"plan, proje, organize, ekonomik, teknolojik ve psikolojik güç"

gibi gerekli tüm araçlara ve hazırlıklara sahip bulunan Milli bir harekete direkt veya dolaylı zarar verecek ve onun işini engelleyecek her söz ve davranış elbette en büyük bir hata ve haksızlıktır.[31] Bu nedenle evrensel boyutlu bir davanın beyni ve lideri olan zatı hedef alan, Ona hıyanet ve hakarete kalkışan herkes insanlık adına kınanmaya mahkûm ve müstahaktır. Ve bu türden hıyanet ve hakaretler karşısındaki titizliğimizin sebebi de artık anlaşılmalı olmalıdır.

Evet Müslümanlar olarak hedefimiz; "İlay-ı Kelimetullah", yani Allah kelime ve kelâmının, daha açık bir ifade ile, "tüm insanlığı kuşatacak bir adalet ve hürriyet nizamının" hâkimiyetini gerçekleştirmektir. Amacımız ise, Allah'ın rızasına ve rıdvanına erişmektir. Bütün insanlığın kurtulmasına ve huzura kavuşmasına vesile olacak böyle bir hizmet ve

harekete destek olamıyorsak, bari köstek olmayalım diye çırpınmamız niçin çok görülmektedir? Bizi hayalcilikle suçlayanlar bilmem ki ne zaman insafla düşünecek ve gerçeği daha ne zaman fark edeceklerdir?

Unutulmasın ki; "Muhabbet, gayretle birlikte olursa samimi ve gerçektir. Yoksa gayretsiz muhabbet sahtedir." Allah'ı sevdiğini söyleyip, O'nun ayetlerinin ve adaletinin yürütülmesini istememek ve Kur'an medeniyetinin gerçekleşmesi için gayret göstermemek, samimiyetsizlik hatta sahtekârlık değil midir?

Allah ve İslam düşmanlarının himayesi ve hâkimiyeti altında yaşamayı ve zalimlerin müsaadesi kadar dindarlık rolü oynamayı içlerine sindirenler, onursuz ve şuursuz kimselerdir. Ekonomi ve ticarete de, bilim ve teknolojiye de, insan hakları ve demokraside de, refah seviyesi ve sosyal hizmetlerde de, İslam adına en yüksek ve örnek bir medeniyet kurulmadan "İlay-ı Kelimetullah" hedefine ulaşamayacaktır. Bu en güzel ve en mükemmel neticelere ise ancak, güçlü ve güvenilir bir devlet sayesinde varılacaktır. Zira güçlü devleti olmayanın ne gerçek hürriyeti ve haysiyeti, ne de gerekli ve geçerli hizmeti olmayacaktır.

[1] Nisa: 26

[2] Mü'min: 20

[3] Al-i İmran: 108; Nisa: 40; Yunus: 44; Fussilet: 46

[4] Nisa: 26

[5] Hacc: 67

[6] Maide: 48

[7] Casiye: 18

[8] Maide: 3

[9] Şura: 21

[10] Nisa: 105

[11] En'am: 115

[12] Maide: 87

[13] Nisa: 76

[14] Mücadele: 19-22

[15] Nisa: 76

[16] Nisa: 115

[17] Tefsiri Razi C.1, Sh. 43

[18] Elmalılı C.2, Sh. 146

[19] İbni Kesir, Ehadis, el-Usul

[20] Maide: 16

[21] Maide: 35

[22] Furkan: 57

[23] Mü'min: 38

[24] Furkan: 27, 28, 29

[25] En'am: 55

[26] A'raf: 142

[27] Nisa: 115

[28] Bakara: 193-195

[29] Bakara: 256

[30] Al-i İmran: 110

[31] Bakara: 30